

Τί ήταν γι' αυτόν δύο χιλιάδες πιάστρα...

Η θεία του χρημάτος εξήναψε την απληστία των εμπόρων...

— Τά παίζω όλα εφώνιζεν ο Δόν Κάρλος.

— Εμπρός.

Το παιγνίδι ξανάρχισε. Και μετ' ολίγον οι Ίνδοι...



«Θα σε πληρώσουν.» (Σελ. 342, στ. γ')

Οπωσδήποτε, μεαυτό το μεγαλοπρεπές κόλπο...

— Αλήθεια όμως, είμαι πολύ ευχαριστημένος...

— Ο Έλ Άγκιλα πέθανε, απεκρίθη ο Ραούλ.

— Σιωτώθηκε όταν επήδησε; — Όχι, τόν έφαγε ένας πάνθηρ.

Μόλις επρόφερον αυτάς τας λέξεις και, με κίνημα θριάμβου...

— Μή φοβάσαι, μικρέ, του είπε. Αυτό οι κύριοι...

— Η συγχαράς κάπως, ο Ραούλ εκάθησεν εις το τραπέζι...

τραίνον. Όλοι ήκυθον με το ζωηρότερον ενδιαφέρον...

Μ' όλ' αυτά, ο Ραούλ, τον όποιον ή πείρα έδίδαξε να προσέχη...

— Πάω στην Τράπεζα να εξαργυρώσω το λαχείό μου.

— Έχεις δίκιο, απεκρίθη ο Δόν Κάρλος...

— Υποπίπτει βραδυτης

Είς το καφενεϊον διεδόθη άμέσως, ότι ο μικρός εκείνος...

Είς τον δρόμον τον εκύτταζαν με περιέργειαν...

Οί πελάται έσημαίνον ούραν εις τας θυρίδας...

λίνα δικτυωτά, έβλεπε τους υπάλληλους να μετρούν...

Το θέαμα υπενθύμιζεν εις τον ήρωά μας μίαν άλλου είδους επίσκεψιν...

Και ιδού έξαρνα, τόν φωνάζουν... Πλησιάζει, με την καρδιαν πάλουσαν...

— Σωστά! λέγει. — Θα σε πληρώσουν, του ψιθυρίζει εις το αυτί...

Και ο Ραούλ περιμένει ως έν όνειρω. Περιμένει πέντε λεπτά, δέκα λεπτά...



«Το γραμμάτιον αυτό εϊνε ψεύτικον!» (Σελ. 343 στ. α').

γραφίματα και πάσι κέωντας. Δεν δίνουν ένα εκατομμύριο...

Και ο Παρισίνος γκώσος έσειε πρό των βροχών του Ραούλ...

— Εν τούτοις ή ώρα παρήχρητο και κανείς δεν τον εφώναζε...

Οί υπάλληλοι επηγγινοτήροντο, ανταλλάσσοντες ταχέως...

— Ποιος έφερε το γραμμάτιον του λαχείου, αριθμός 2422;

— Έγώ! είπεν' εγώ! — Σας παρακαλώ να με ακολουθήσετε...

— Ψεύτικο!

Ο Ραούλ και ο Δόν Κάρλος έσπευσαν να συμμορφωθούν. Έπέρασαν από διάφορα γραφεία...

Από τον πόλεμον του 1912 (Συνέχεια και τέλος. Ίδε σελ. 335.)

Από την αρχή που ξαπλωθήλαμε, έβλεπα κάτι συνεννοήσεις...

— Αυτός ο μικρός εϊνε ο κάτοχος αυτού του λαχείου;

— Μάλιστα, κύριε διευθυντά, απεκρίθησαν οι δύο Γάλλοι...

— Έ;! εφώναζεν, αναπηδών ο Δόν Κάρλος.

Ο Ραούλ δεν έννόηθεν άμέσως έμάντευσε...

τώ συνέβαινε. Και με τρέμουσαν φωνή ηρώτησε...

— Είπα, παιδί μου, εξηκολούθητε ο παγύς άνθρωπος...

— Άλλ' ο Ραούλ δεν ήθέλησε να κυττάξη με τον φακόν...

— Άλλως τε, κύριε, ό, τι επικυρώνει αυτό που σου είπα...

— Άλλως τε, κύριε, ό, τι επικυρώνει αυτό που σου είπα...

— Άλλως τε, κύριε, ό, τι επικυρώνει αυτό που σου είπα...

— Άλλως τε, κύριε, ό, τι επικυρώνει αυτό που σου είπα...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΤΟΥ 1912 (Συνέχεια και τέλος. Ίδε σελ. 335.)

Από την αρχή που ξαπλωθήλαμε, έβλεπα κάτι συνεννοήσεις...

— Αυτός ο μικρός εϊνε ο κάτοχος αυτού του λαχείου;

— Μάλιστα, κύριε διευθυντά, απεκρίθησαν οι δύο Γάλλοι...

— Έ;! εφώναζεν, αναπηδών ο Δόν Κάρλος.

Ο Ραούλ δεν έννόηθεν άμέσως έμάντευσε...

έκανε τα ίδια, και ούτω καθεξής... — Βρε άμάν!

— Τίποτε όμως! Οί έθνοφουροι αγρίεψαν και σαν λύκοι...

— Τότε, άφοϋ είδα ότι το κακό εγεγεινε που εγεγεινε...

Και είδα, ότι οι άρστοι οι Τούρκοι και ήσαν νοστιμότεροι...

— Άλλ' ο Ραούλ δεν ήθέλησε να κυττάξη με τον φακόν...

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α) Μαγική Δικόν



Ο άπόστρατος γυμναστής του Λυκαίου δείχνει ένα γυμνασμά εις ένα μαθητήν.

β) Παιγνιον.

Έστάλη υπό του Άστέρος της Δόξης

Table with 2 rows and 4 columns of Greek letters: I KΩB|ΣΗΦ I, Η ΙΑ Ω Υ, ΑΜ|ΔΑΥ,ΣΑΥ|ΜΩ, Α ΒΡΑ|ΣΗΣ Α

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυται, ώστε ναποτελέσουν εξ πρώτωπα της Παλαιάς Διαθήκης.

γ) Διά τούς Σαλλομαδεΐς

Έστάλει από το Αιματοβαμμένο Δαφνολάδο. Petit à fait son l'oiseau nid petit.

Να συναρμολογηθούν αι λέξεις αυται, ώστε ναποτελέσθη μία παροιμία.

Αύσεις του 41ου φύλλου

α') Η μοστιλία σχηματίζεται μεταξύ των σκελών του μεθύστακα...

